

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/185/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315210628
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5315210628.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcu Dopravný podnik mesta Žiliny, s.r.o., so sídlom Kvačalova 2, Žilina, IČO: 36 007 099, právne zastúpeného HADBÁBNA & spol., advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Prielohy 1012/1C, Žilina, proti žalovanému E. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., O. XXX, o zaplatenie 131,30 eur s príslušenstvom, na základe čiastočného späťvzatia žaloby po vydaní platobného rozkazu Okresného súdu Čadca č. k. 9C/343/2015-9 zo dňa 13.1.2016 takto

rozhodol:

Pripúšťa čiastočné späťvzatie žaloby, platobný rozkaz okresného súdu v časti o zaplatenie 65,65 eur zrušuje a konanie v tejto časti zastavuje.

Platobný rozkaz okresného súdu zostáva nedotknutý v časti o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi 65,65 eur.

Mení platobný rozkaz okresného súdu v časti o trovách konania tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Platobným rozkazom zo dňa 13.1.2016 okresný súd uložil žalovanému (v tom čase označovanému ako odporca) v lehote do 15 dní od doručenia platobného rozkazu povinnosť zaplatiť žalobcovi (navrhovateľovi) sumu 131,30 eur a nahradiť trovy konania (v úhrnej výške 89,75 eur) alebo, aby v tej istej lehote podal odpor na tamojšom súde.

2. Platobný rozkaz bol žalobcovi doručený 27.1.2016 a žalovanému 22.3.2016; ešte predtým žalobca podaním z 15.1.2016 vzal žalobu späť v časti o zaplatenie istiny 65,65 eur (ktorá sa týkala sankcie za porušenie zmluvnej povinnosti dňa 11.2.2015) a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. K čiastočnému späťvzatiu žaloby teda jednoznačne došlo skôr ako platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť. Žalovaný sa k dotknutému dispozitívnemu procesnému úkonu žalobcu nevyjadril, t.j. neoznámil žiadne dôvody, pre ktoré by s čiastočným späťvzatím žaloby nesúhlasil.

3. Podľa § 370 ods. 1, 2 CSP ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudne právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

4. Podľa § 370 ods. 3 CSP ak je žaloba vzatá späť len čiastočne, použijú sa citované ustanovenia primerane.

5. S poukazom na popísanú procesnú situáciu a citované zákonné ustanovenia krajský súd pripustil čiastočné späťvzatie žaloby a v dotknutom rozsahu (o zaplatenie 65,65 eur) platobný rozkaz okresného súdu zrušil a konanie zastavil. V záujme prehľadnosti a komplexnosti krajský súd priamo vo výrokovej

časti konštatoval aj skutočnosť, že platobný rozkaz v časti o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi (zhodou okolností taktiež) 65,65 eur zostáva týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

6. Pre úplnosť a vzhľadom aj na nie celkom jednotný prístup súdnej praxe (rovnako tak právnej teórie) v otázkach späťvzatia žaloby po vydaní platobného rozkazu odvolací súd dodáva, že zásadným východiskom je (práve) vyššie citované znenie § 370 ods. 1 CSP. Z daného ustanovenia je nepochybné, že sa vzťahuje na (meritórne) rozhodnutie súdu prvej inštancie bez ohľadu na jeho formu, t.j. bez ohľadu na to, či sa ide o platobný rozkaz, uznesenie alebo rozsudok. V prípade späťvzatia žaloby po vydaní rozhodnutia (každého z nich) súdom prvej inštancie je orgánom, ktorý rozhoduje o takomto úkone procesnej strany žalobcu, odvolací súd. Zároveň podmienkou založenia rozhodovacej právomoci odvolacieho súdu nie je aj súčasné podanie opravného prostriedku.

Z ustanovení aktuálne účinného Civilného sporového poriadku nie je možné vyvodit' iný záver; napríklad, že by v rozkaznom konaní (ako je tomu v súdnej veci) mal byť činným len súd prvej inštancie. Na takýto postup totiž nemá zákonnú legitimitu v zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy SR. Pokiaľ by aj bolo postupované na základe analógie (čl. 4 ods. 1 Základných princípov CSP), tak táto prioritne smeruje v zmysle § 370 ods. 1 CSP k rozhodovaciemu oprávneniu odvolacieho súdu.

7. Procesný postup odvolacieho súdu v zmysle § 370 ods. 1 až 3 CSP, kedy po rozhodnutí okresného súdu na základe dispozitívneho úkonu žalobcu čiastočne modifikuje toto prvoinštančné rozhodnutie, je z hľadiska trov konania nutné analogicky vyhodnotiť ako „zmenu“ rozhodnutia súdu prvej inštancie. Následne odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP rozhoduje o nároku na náhradu trov celého (prvoinštančného i nadväzujúceho postupu pred odvolacím súdom) konania.

8. V konkrétnostiach súdnej veci v dôsledku pripustenia čiastočného späťvzatia žaloby došlo k zásadnej zmene v otázke úspechu (v širšom význame zahŕňajúcom aj súvislosti procesného zavinenia za čiastočné zastavenie konania) strán v spore. Čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom, ktoré je predmetom rozhodovania odvolacieho súdu, pritom nebolo podmienené správaním protistrany po podaní žaloby. Uvedené žalobca ani len netvrdí, nie to ešte preukazuje. To znamená, že procesné zavinenie za čiastočné zastavenie konania zaťažuje výlučne žalobcu.

9. Z pohľadu celého predmetu sporu je tak miera „úspešnosti“ sporových strán úplne zhodná. Žalovaný je v konečnom dôsledku povinný zaplatiť žalobcovi sumu 65,65 eur a v rovnakom rozsahu mu povinnosť plnenia voči žalobcovi uložená nebola. Nadväzne je potrebné uzavrieť, že v zmysle § 255 ods. 2 čiastočne v spojení s § 396 ods. 1 CSP žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, z ktorého titulu krajský súd v tomto zmysle zmenil platobný rozkaz v časti o trovách konania. Inými slovami (a v porovnaní s výrokom platobného rozkazu), žalovaného nezaťažuje povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v úhrnnej výške 89,75 eur.

10. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 CSP. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.